

ARCHEOLOGISCHE EVALUATIE VAN HET BODEMARCHIEF IN TURNHOUT (PROVINCIE ANWTERPEN), HEIZIJDE (21194VAB)

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

ABO Archeologische Rapporten 1650

Rapport opgemaakt door: Bénédicte Cleda

Kontichsesteenweg 38

B-2630 Aartselaar

Augustus 2021

Dossiernr. 31807.R.01

OE: 2021H233

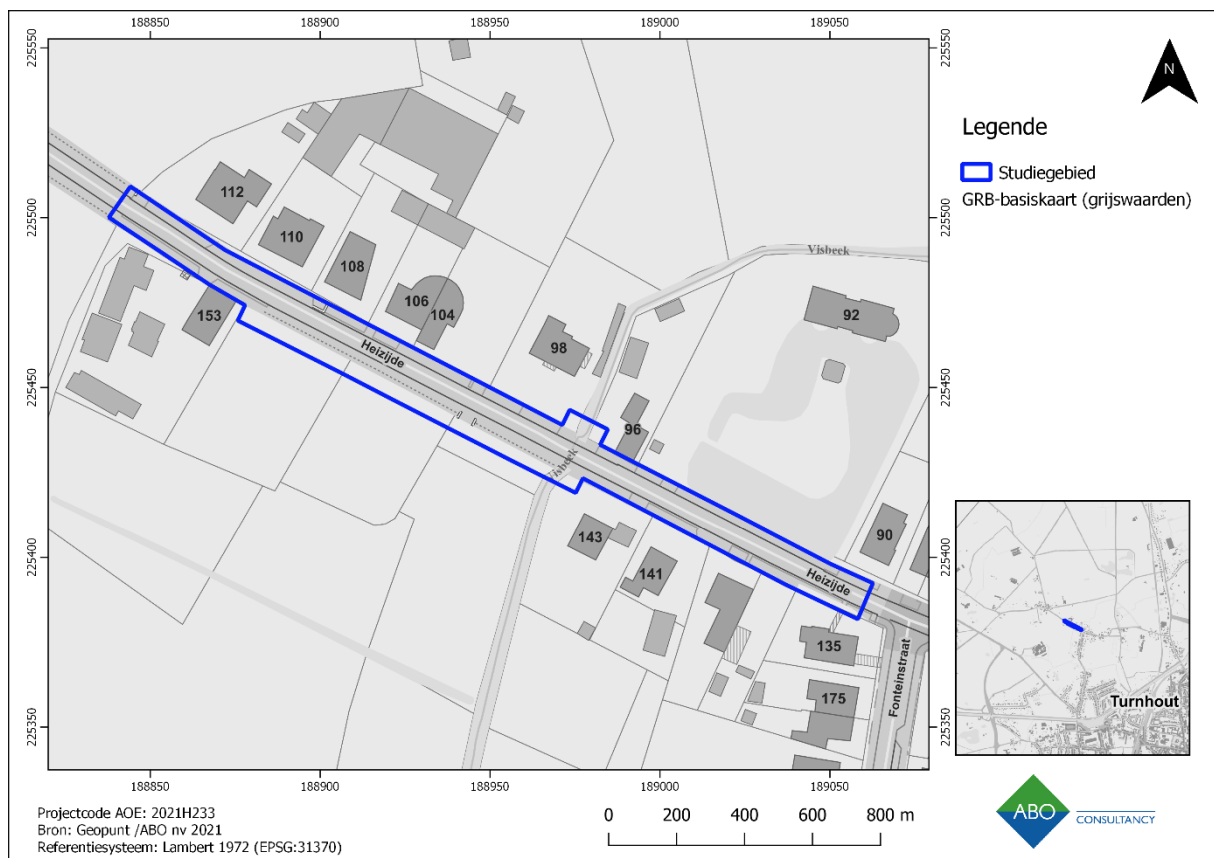
DEEL 2 PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

1 INLEIDING

Deze archeologienota kwam tot stand in opdracht van de opdrachtgever naar aanleiding van de geplande werken aan het rioleringsstelsel in de Heizijde tussen huisnummers 90 en 112 te Turnhout (provincie Antwerpen). Het rioleringsproject houdt het volgende in:

- Uitbreiding van de verharde oppervlakte op openbaar domein
- Terreinaanlegwerken
- Werken aan een waterloop 2^e categorie

De beoogde opbraak van het wegdek en de bijhorende graafwerken worden beschouwd als een ingreep in de bodem. Doordat de oppervlakte van de percelen waarop deze ingreep betrekking heeft de 3000m² overschrijdt en de ingreep in de bodem de 1000m² (3.425m²) overschrijdt, moet er, in het kader van het nieuwe Onroerend Erfgoeddecreet, voorafgaand aan een bouwvergunning, een archeologienota worden opgemaakt om het archeologisch potentieel te evalueren (art. 5.4.1. Onroerend Erfgoeddecreet). Gezien het tracé over een openbare weg loopt, is onderzoek met ingreep in de bodem voorlopig niet mogelijk. Het bureauonderzoek moet uitwijzen of een onderzoek met ingreep in de bodem mogelijk en wenselijk is voor deze percelen.

Figuur 1: Overzichtskartaal (GRB) met aanduiding van het studiegebied

2 GEMOTIVEERD ADVIES

Het gevoerde bureauonderzoek is naar onze mening volledig als archeologisch vooronderzoek bij de aanvraag van de omgevingsvergunning voor de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel in de Heizijde te Turnhout. Op basis van een analyse van de landschappelijk, historische, cartografische en archeologische gegevens over het projectgebied menen wij te kunnen besluiten dat er een archeologisch potentieel is of was, maar dat de impact van de geplande werkzaamheden op het archeologisch bodemarchief minimaal is. Dit baseren we op:

- Ten eerste werd over het gehele tracé van de bestaande wegenis een wegkoffer aangelegd tot minstens 60cm onder het huidige loopvlak. Een dergelijke diepte van de noodzakelijke graafwerken verstoortte bijgevolg reeds (lokaal) de bovenkant van de E- en B-horizont waarin potentiële archeologische sporen zich bevinden.
- Ten tweede heeft de aanleg van nutsleidingen, daar waar aanwezig, de bovenste meter van de bodem verstoord. De kans dat ter hoogte van deze nutsleidingen nog archeologische sporen te vinden zijn, is nihil.
- Ten derde volgt de geplande DWA de loop van de aanwezige riolering. De aanleg van de nieuwe leidingen vindt dus hoofdzakelijk plaats in reeds verstoorde grond. De Heizijde is al zichtbaar op de Ferrariskaart waardoor dit tracé een zeer lange geschiedenis als weg kent. Cartografisch onderzoek wees dan ook uit dat het onderzoeksgebied al in de 19de eeuw verder verstoord werd door de aanleg van wegen, perceelsgreppels en andere begrenzendende structuren.

Verder zijn de geplande bodemingrepen die gepaard gaan met de bouw van de nieuwe pompput, zeer beperkt in oppervlakte. De werken vormen hier dan ook geen bedreiging voor het bodemarchief. Ook de aanleg van de nieuwe paden aan weerszijden van de rijweg zullen wat diepte en breedte betreft slechts in beperkte mate voor bodemverstoringen zorgen.

Tenslotte is het de vraag in welke mate de realisatie van de vuilwaterafvoer, de persleiding, de nutsleidingen, de U-vormige kanalen en de gracht zullen zorgen voor kennisvermeerdering, rekening houdend met het feit dat de werksleuven van de vuilwaterafvoer, de persleiding, nutsleidingen en U-vormige kanalen in reeds geroerde grond zullen aangelegd worden en dat de werkzone voor de aanleg van de gracht smal is en in een natte lagergelegen weide zal worden aangelegd. Op basis van alle hierboven vermelde argumenten schatten we het potentieel tot kennisvermeerdering voor het gedeelte van het studiegebied dat onder de weg ligt laag in.

Bovengenoemde argumenten en een kosten-baten afweging pleiten daarom voor het afzien van verder onderzoek voor het tracé en pompput. Bijgevolg dient ook geen programma van maatregelen te worden opgesteld voor dit gedeelte van het onderzoeksgebied.